

Arrest

nr. 80 126 van 25 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 11 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat BASHIZI BISHAKO en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en tot de Bachuo Ntai tribe te behoren. U bent geboren in Douala - Bonaberi op 16 april 1986.

Een drietal jaren geleden ging u een relatie aan met Ituka Pauline en op 8 maart 2010 werd jullie dochter Ashley geboren. U begon een zaak te Buea en leerde A. M. (Nr. CGVS 12/01076) en I. K., heden een commissaris bij de politie, kennen op school. I. K. bood jullie hulp aan en in januari 2011 werd u – samen met A. M. lid van de geheime Zoomba gemeenschap. De Zoomba gemeenschap beloofde dat u goede zaken zou doen en zou dit via 'spirituele zaken' realiseren. Op een gegeven moment vroeg I. K. u om uw dochter te offeren. U moest ongewassen kleding van uw dochter brengen en de Zoomba gemeenschap zou haar dan 'op spirituele wijze' doden. U kon het niet doen, wat zou betekenen dat u gedood zou worden 'op spirituele wijze', en dus vluchtte u met A. M. Jullie kwamen onderweg pastoor C3 tegen en jullie verbleven bij hem in de Z. C. Toen de pastoor aan het bidden was,

viel hij plots neer. Hij zei dat hij werd aangevallen door de leden van de Zoomba gemeenschap en dat jullie over de oceaan moesten vluchten, omdat de 'spirit' de oceaan niet over kan steken. Daarop vluchtten u en A. M. eerst naar Gabon op 14 september 2011 om een visum voor Oekraïne te halen. Later reisden jullie van Douala naar Kiev. Alles ging er goed tot jullie ontdekten dat twee leden van de Zoomba gemeenschap ook in Oekraïne waren. Ze bedreigden jullie en er ontstond een gevecht. Daarop vluchtten jullie verder naar België, waar jullie op 21 februari 2012 een asielaanvraag indienden aan de grens.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er doorheen uw verklaringen niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Zoomba gemeenschap vermits u uw moeder niet wilde doden, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst blijkt dat uw kennis betreffende de Zoomba gemeenschap erg beperkt is.

U verklaarde dat u in januari 2011 lid werd van de geheime Zoomba gemeenschap (gehoor CGVS, p.5). Toen u gevraagd werd wanneer de Zoomba gemeenschap werd opgericht, gaf u aan het niet te weten. Ook toen u gevraagd werd wie de Zoomba gemeenschap oprichtte, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.5). U gaf aan dat de Zoomba gemeenschap beloofde dat u goede zaken zou doen, maar toen u gevraagd werd hoe ze dit zouden realiseren, gaf u aan het niet te weten en dat het 'spirituele zaken' zijn (gehoor CGVS, p.6). Toen de dossierbehandelaar u vroeg wat men doet binnen de Zoomba gemeenschap, gaf u aan dat u ontdekte dat ze mensen doodden en hun bloed gebruiken om de Zoomba god te eren. Verder gaf u aan dat men ook mensenvlees eet. Toen u gevraagd werd of u ook mensenvlees at, gaf u aan dat dit niet fysiek is, maar dat jullie dromen over het eten van mensenvlees en drinken van mensenbloed (gehoor CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd om de structuur van de Zoomba gemeenschap te geven, gaf u aan enkel het jeugddepartement te kennen. U gaf aan dat dit niveau uit bijna 40 leden bestaat en dat u hen ziet op meetings. Toen u gevraagd werd om de namen van de andere leden van het jeugddepartement te noemen, gaf u aan dat u ze niet kende, dat jullie elkaar enkel groetten en dat ze van andere buurten zijn. Toen de vraag herhaald werd, gaf u een zevental namen op. Later gaf u echter aan dat u niet weet of deze zeven op uw niveau zitten, dat ze jullie coördineren, maar niet duidelijk is op welk niveau zitten (gehoor CGVS, p.7). Toen u daarop opnieuw gevraagd werd om de namen van de andere leden van het jeugddepartement te noemen, gaf u aan het niet te weten en dat mensen soms komen en gaan. Verder gaf u aan dat er boven het jeugddepartement een ander niveau is, maar u gaf dat u de naam ervan niet kent en u er geen lid van bent. Evenmin kon u één van de namen van de leden van de Zoomba gemeenschap op dit niveau noemen. Toen u gevraagd werd of er boven dit niveau nog een niveau bestaat, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.7-8). Toen u gevraagd werd of er één of meerdere leiders aan het hoofd van de Zoomba gemeenschap staan, gaf u aan dat een aantal mensen coördineren en dat u er nog niet lang was. U gaf verder aan niet te weten uit hoeveel leden de Zoomba gemeenschap bestaat en gaf aan dat er nog meer geheimen zijn die u niet kent. U wist ook niet of de Zoomba gemeenschap in andere delen van Kameroen voorkomt (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd wat de procedure is om lid te worden van de Zoomba gemeenschap, gaf u aan dat uw naam opgeschreven werd, dat de Zoomba het goedkeurde en dat u wakker werd met een tatoeage op uw arm. Toen u gevraagd werd hoe u aan de tatoeage komt, gaf u aan dat deze opeens verscheen en u niet weet hoe het gebeurde (gehoor CGVS, p.13). U dacht dat er geen leeftijdsgrens is om lid te worden van de Zoomba gemeenschap en gaf aan niet te weten of ook meisjes en vrouwen lid kunnen worden van de Zoomba gemeenschap (gehoor CGVS, p.13). U gaf aan dat binnen de Zoomba gemeenschap mensen gestraft werden indien ze de regels overtraden. Toen u gevraagd werd om hiervan voorbeelden te geven, gaf u aan dat u en Aselacha Martin de regels verbraken en gezocht werden. Toen u gevraagd werd om andere voorbeelden te geven, gaf u vaag aan dat u hoorde dat anderen de regels overtraden en gedood werden, maar dat u niet weet of dit ook effectief gebeurde (gehoor CGVS, p.8). Niet alleen bent u vaag over de mensen die de regels overtraden, u weet bovendien niet of ze daadwerkelijk gestraft - laat staan gedood - werden, wat opmerkelijk is daar van iemand die beweert vervolging te vrezen wegens het verbreken van de regels verwacht kan worden dat hij tracht uit te zoeken of men binnen de Zoomba gemeenschap daadwerkelijk straft of niet en op welke manier er wordt gestraft.

Verder gaf u aan dat leden van de Zoomba gemeenschap zegden dat u een ram moest geven. Later vernam u dat dit betekende dat u uw dochter moest doden, wat u niet kon (gehoor CGVS, p.6). U weet echter niet meer wanneer men dit tegen u zei en u denkt dat dit in juli 2011 was (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd of u ooit zag dat mensen gedood werden binnen de Zoomba gemeenschap, gaf u aan van niet en dat ze steeds in parabels spraken. U gaf aan dat de 'moord' nooit fysiek maar steeds spiritueel was. U verduidelijkte dat u uw dochter niet moest brengen, maar dat u

kleding van haar moest brengen en ze krachten hebben. Ze zouden haar dan met hun 'machten' doden waar ze ook is, maar u weet niet hoe ze dat doen. Toen u gevraagd werd hoe dit dan werkt, gaf u aan dat ze er rituele dingen mee doen (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd of alle leden van de Zoomba gemeenschap hun kind moeten 'offeren', gaf u aan het niet te weten en dat ze steeds in parabels spraken (gehoor CGVS, p.11). U kon overigens geen enkele persoon noemen die reeds gedood werd door leden van de Zoomba gemeenschap (gehoor CGVS, p.10). Toen u verder gevraagd werd of niemand van de andere leden van de Zoomba gemeenschap er een probleem mee had om iemand te doden, gaf u aan het niet te weten en herhaalde u dat ze steeds in parabels spraken (gehoor CGVS, p.11-12).

Uit bovenstaande blijkt dat uw kennis betreffende de Zoomba gemeenschap – waarvan u volgens uw verklaringen lid was van januari 2011 tot juli – augustus 2011 – en hun activiteiten erg summier is. Bijgevolg ondermijnen bovenstaande talrijke vaagheden en onwetendheden betreffende de Zoomba gemeenschap de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap en dus ook de door u beweerde vrees voor vervolging door de Zoomba gemeenschap.

Uit uw gedragingen blijkt overigens niet dat u vervolging zou vrezen door de Zoomba gemeenschap.

U verklaarde dat I. K. u vertelde dat u gedood zou moeten worden indien u niet deed wat van u verwacht werd (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd hoe ze u zouden doden, gaf u aan dat dit 'spiritueel' is en dat ze spirituele krachten hebben om dit te doen. Toen u gevraagd werd hoe dat ik zijn werk gaat, gaf u aan het niet te weten, dat het spiritueel of fysiek is en dat hun 'god' geen goede god is (gehoor CGVS, p.11). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de vrees voor 'spirituele vervolging' tot het bijgeloof behoort en geen objectieve grond kent. Verder dient te worden opgemerkt dat u nooit trachtte om ontslag te nemen uit de Zoomba gemeenschap (gehoor CGVS, p.12) en dat u evenmin naar de politie ging om bescherming te vragen, omdat I. K. commissaris is bij de politie en u niet weet of ook andere leden van de Zoomba gemeenschap lid zijn van de politie of de regering (gehoor CGVS, p.12). Toen u gevraagd werd of u in het dorp waar u verscholen zat en dat op twee uur rijden met de auto van Bova lag naar de politie ging, gaf u aan dat er geen politiekantoor was en dat u de politie niet vertrouwde (gehoor CGVS, p.12). Toen daarop gevraagd werd of u niet aan de pastoor vroeg om u naar een politiekantoor te brengen, ontweek u de vraag door te stellen dat hij zei dat God u zou helpen en jullie veilig zouden zijn (gehoor CGVS, p.13). Verder gaf u aan dat u niet naar een advocaat ging om hulp te vragen. U wist niet waarom u dat niet deed en gaf aan dat u onder druk stond (gehoor CGVS, p.13). Van iemand die daadwerkelijk met de dood bedreigd werd, kan men verwachten dat deze naar de politie of naar een advocaat stapt om bescherming te vragen. Dat u dit niet deed ondermijnt verder uw beweerde vrees voor vervolging.

Verder dient te worden opgemerkt dat u aangaf dat u naar Oekraïne vluchtte en dat u daar vijf maanden verbleef. Toen u gevraagd werd of u in Oekraïne een asielaanvraag indiende, gaf u aan van niet omdat u wist dat u er veilig was en een gewoon leven leefde (gehoor CGVS, p.9). Later gaf u aan dat u en A. M. in Oekraïne twee leden van de Zoomba gemeenschap tegenkwamen en die zegden dat jullie opnieuw lid van de Zoomba gemeenschap moesten worden, want dat ze anders in Kameroen tegen de grote Zoomba zouden zeggen dat jullie in Oekraïne verblijven. Ook na deze bedreiging liet u na naar de politie in Oekraïne te stappen, omdat u in Kameroen een slechte ervaring had met de politie en u hen niet als goede mensen beschouwt. Na deze bedreiging liet u eveneens na in Oekraïne een asielaanvraag in te dienen (gehoor CGVS, p.14). Van iemand die zijn land ontvlucht uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na binnenkomst in een veilig derde land asiel aanvraagt. Dat u hebt nagelaten om internationale bescherming aan te vragen, doet verder afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit het administratief dossier blijkt dat u bij uw aankomst in België op 21/2/2012 in het bezit was van een authentiek Kameroens paspoort (Nr. 01474017). Dit document toont uw identiteit en reisweg aan, wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Verder legde u foto's neer van u met uw vriendin en dochter, welke verder niet relevant zijn voor uw asielaanvraag. U legde een armband en ketting met kralen neer, hieruit blijkt op geen enkele manier dat deze door de Zoomba gemeenschap werden gegeven, laat staan dat ze spirituele krachten zou verschaffen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Verder voert verzoeker aan dat er een duidelijke beoordelingsfout en een overschrijding van macht plaatsvond.

Verzoeker stelt dat zijn asielaanvraag nauw verbonden is met deze van zijn landgenoot M.A. en dat hun verklaringen coherent zijn op elk gebied, hetgeen hun geloofwaardigheid ten goede komt. Verzoeker heeft zijn lidmaatschap van de sekte 'Zoomba Brotherhood' met uiterlijke tekenen aangetoond, o.a. een tatoeage, een armband, een ketting en een gris-gris. Wegens zijn lidmaatschap van deze sekte behoort verzoeker tot een sociale groep zoals bepaald in artikel 1, 2, 1^e alinea van het Vluchtelingenverdrag. Aan verzoeker kan niet verweten worden dat zijn kennis omtrent de sekte summier is aangezien hij heeft uitgelegd dat er verschillende fases zijn om het definitieve doel van de sekte te bereiken en hij, gezien zijn weigering een menselijk offer te brengen, dat definitieve doel niet bereikt heeft. Door niet alle voorwaarden van de sekte na te komen, verbrak verzoeker het pact met de sekte, wat de dood van verzoeker tot gevolg moest hebben. Waar gesteld wordt dat de aangehaalde 'spirituele vervolging' geen objectieve basis heeft, wordt uit het oog verloren dat de sekte bestaat uit hoogstaande personen. Hierdoor kon verzoeker niet rekenen op de bescherming van de autoriteiten van zijn land van herkomst, aangezien het grootste aantal van hen deel uitmaakt van de sekte.

2.2.1.1. Verzoeker laat na aan te geven op welke wijze artikel 52 van de vreemdelingenwet door de bestreden beslissing geschonden zou zijn en er sprake zou zijn van machtsverschrijding, zodat deze onderdelen van het middel niet op ontvankelijke wijze worden aangevoerd.

2.2.1.2. De motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Zo stelde de commissaris-generaal vast dat verzoekers kennis inzake de Zoomba-gemeenschap en haar activiteiten uiterst beperkt is, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden lidmaatschap van deze gemeenschap, noch aan verzoekers beweerde vrees voor vervolging door de Zoomba-gemeenschap. Voorts stelde de commissaris-generaal dat de vrees voor 'spirituele vervolging' tot het bijgeloof behoort en geen objectieve grond kent, dat verzoeker nooit gepoogd heeft enige bescherming te bekomen in zijn land van herkomst en dat hij in Oekraïne noch bescherming trachtte te krijgen van de politie noch een asielaanvraag indiende.

Voor zover verzoeker aanvoert dat de coherentie tussen zijn verklaringen en die van zijn landgenoot M.A. zijn geloofwaardigheid ten goede komt, dient opgemerkt te worden dat elke asielaanvraag individueel onderzocht wordt waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Zoals uit de bestreden beslissing blijkt, is verzoeker hier niet in geslaagd.

Verzoeker merkt op dat uiterlijk zichtbare tekenen, namelijk een tatoeage, een armband, een ketting en een 'gris-gris' die om de lendenen gebonden is, zijn lidmaatschap van de Zoomba-gemeenschap aantonen, doch in de bestreden beslissing werd terecht vastgesteld dat uit niets blijkt dat deze voorwerpen door de Zoomba-gemeenschap aan verzoeker gegeven werden. Zij kunnen op zich dan ook niet als bewijs dienen van verzoekers lidmaatschap van de Zoomba-gemeenschap.

Verzoeker merkt verder op dat hij deel uitmaakt van een sociale groep wegens het behoren tot een sekte, doch, daargelaten het feit dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker er niet in slaagt zijn

lidmaatschap van de *Zoomba*-gemeenschap aan te tonen, hij laat na op enigerlei wijze aan te geven dat er *in casu* sprake is van een sociale groep in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Waar verzoeker zijn gebrekkige kennis omtrent de *Zoomba*-gemeenschap tracht te verklaren aan de hand van één enkel internetartikel aangaande sektes in Kameroen, dient opgemerkt te worden dat dit artikel, dat niet wetenschappelijk onderbouwd is en waarin de *Zoomba*-gemeenschap overigens niet vermeld wordt, niet over de kennis of kennisvergaring van de leden van de gemeenschap handelt en dat er aldus geenszins kan uit afgeleid worden dat het redelijk is dat verzoeker, door het nog niet bereikt hebben van het definitieve doel van de gemeenschap, dergelijke beperkte kennis over de *Zoomba*-gemeenschap heeft. Dat verzoeker slechts acht maanden in de gemeenschap verbleef, is evenmin een afdoende verschoningsgrond voor verzoekers manifest gebrek aan kennis. Verzoekers uiterst beperkte kennis doet aldus afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn bewering deel te hebben uitgemaakt van de *Zoomba*-gemeenschap. Er kan bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging door deze gemeenschap.

Verzoeker beperkt zich voor het overige tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, tot het uiten van blote beweringen en tot het verwijzen naar één enkel internetartikel dat echter, zoals hoger uiteengezet, geen objectieve noch wetenschappelijk onderbouwde tekst betreft, zonder evenwel concrete elementen aan te halen die de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

2.2.2.2. Verzoeker voert geen middelen aan met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de overige elementen in het dossier, toont hij niet aan dat wat hem betreft zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende april tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER